

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

25 septembrie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecători - Elena Covalenco, Nicolae Gordilă,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către petiționarul Podoleac Vladimir împotriva încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 01 februarie 2013, privind anularea ordonanțelor procurorului în Procuratura Centru, mun.Chișinău, D.Vatavu din 17 mai 2012 și a Procurorului sec.Centru, mun.Chișinău, N.Gheru din 20 iulie 2012.

Cauza a fost examinată în instanța de recurs de la 12.07.2013 pînă la 25.09.2013.

C O N S T A T Ă :

1. La data de 30.05.2011 în CPs Centru, mun.Chișinău a fost înregistrată cererea lui Podoleac Vladimir, prin care a solicitat tragerea la răspundere penală a lui Opincă Mihail, șeful Serviciului personal al Filarmonicii Naționale, precum că a falsificat și a prezentat în instanța de judecată în cadrul examinării unui litigiu de drept comun, ca probă, două ordine, care au dus la adoptarea unei hotărîri defavorabile lui.

2. Prin ordonanța procurorului în Procuratura Centru, mun.Chișinău, D.Vatavu din 17 mai 2012, s-a dispus neînceperea urmăririi penale în baza cererii cet.V.Podoleac, din motiv că nu există faptul infracțiunii.

3. Ordonanța nominalizată a fost contestată de către V.Podoleac la procurorul ierarhic superior, conform prevederilor art.299¹ alin.(1) Cod de procedură penală.

4. Prin ordonanța Procurorului sec.Centru, mun.Chișinău, N.Grecu din 20 iulie 2012, a fost respinsă, ca neîntemeiată, plîngerea cet.V.Podoleac împotriva ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din 17 mai 2012.

În argumentarea soluției adoptate procurorul a invocat că, în urma examinării petiției și materialului nr.1027, a raportului de constatare tehnico-științifică nr.95 din 02.05.2012, nu a fost stabilit faptul falsificării ordinelor nr.16-c din 20.01.1994 și nr.203-c din 25.06.1993, astfel că procurorul D.Vatavu prin ordonanța din 17.05.2012 corect a dispus neînceperea urmăririi penale din lipsa faptei infracțiunii.

5. Petiționarul V.Podoleac s-a adresat cu plîngere în Judecătoria Centru, mun.Chișinău în ordinea prevăzută de art.313 Cod de procedură penală, solicitînd anularea ordonanțelor în cauză ca fiind ilegale, reluarea urmăririi penale în vederea efectuării urmăririi penale pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei și a persistării în acțiunile lui M.Opincă a elementelor infracțiunii prevăzute de art.332 Cod penal.

6. Prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 01 februarie 2013, a fost respinsă, ca nefondată, plîngerea petiționarului Vladimir Podoleac declarată împotriva ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din 17 mai 2012

emisă de procurorul D.Vatavu și a ordonanței de respingere a plîngerii din 20 iulie 2009 emisă de Procurorul sec.Centru, mun.Chișinău.

În motivarea soluției instanța a indicat că motivele invocate de petiționar sînt neîntemeiate, deoarece acestea se combat prin raportul de constatare tehnico-științifică nr.95 din 02.05.2012, prin care a fost constatat că conținutul inițial al textului ordinelor nr.16-c din 20.01.1994 și nr.203-c din 25.06.1993 nu este modificat. Totodată, verificînd registrele de evidență a ordinelor pe perioada anului 1993-1994 a Filarmonicii Naționale cu numerele de ordine 103-275 și 01-165, la care a făcut referire petiționarul, instanța a stabilit că aceste registre sînt numerotate, sigilate și careva semne de modificări a integrității conținutului atît a registrului, cît și a ordinelor, nu s-a constatat.

La fel, instanța a respins și argumentul petiționarului, precum că la efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr.95 din 02.05.2013 nu au fost prezentate ordinele în original, deoarece acestea au fost copertate în ordine numerică și de timp în Registrele de evidență a ordinelor, fapt ce rezultă din materialele prezentate de expert (fotocopii și raportul). Astfel, instanța a concluzionat că prin ordonanța din 17.05.2012, corect s-a dispus neînceperea urmăririi penale din motivul că nu există faptul infracțiunii, și că ordonanțele în cauză sînt legale, motivate și adoptate în coroborare cu materialele controlului efectuat, nefiind încălcate drepturile și libertățile petiționarului.

7. Încheierea menționată a devenit irevocabilă la data pronunțării.

8. Împotriva încheierii nominalizate a declarat recurs în anulare petiționarul V.Podoleac care, fără a face trimitere la careva normă de drept, solicită casarea acesteia, ca fiind ilegală și neîntemeiată, invocînd că instanța respingîndu-i plîngerea, nu a găsit de cuviință să-i restabilească drepturile încălcate de către procuratură, care a refuzat în intentarea dosarului penal împotriva lui M.Opincă, care a falsificat două ordine în privința lui, îngrădindu-i dreptul la muncă, la trai decent, la proprietate.

9. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.313 alin.(6) Cod de procedură penală, încheierile judecătorului de instrucție, adoptate pe marginea refuzului organului de urmărire penală în începerea urmăririi penale, privind încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau scoaterea persoanei de sub urmărirea penală sînt hotărîri irevocabile.

Articolul 452 Cod de procedură penală, în redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare din 27.10.2012, oferă persoanelor menționate la art.401 alin.(1) pct.2) și 3), precum și, în numele acestor persoane, apărătorului sau reprezentantului lor legal, dreptul de a declara recurs în anulare, însă numai în privința acelor hotărîri judecătorești irevocabile, care pot fi atacate pe căi ordinare de atac, cu apel și recurs, împotriva acelor hotărîri, care au parcurs deja aceste căi de atac, adică sentințele irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

Celelalte hotărîri irevocabile nu pot fi contestate cu recurs în anulare, după modificările efectuate la art.452 Cod de procedură penală, prin Legea nr.66 din 05 aprilie 2012, în vigoare din 27 octombrie 2012.

Cele menționate denotă faptul că, în speță, încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Centru, mun.Chișinău, adoptată în ordinea prevăzută de art.313 Cod de procedură penală, nu cade sub incidența categoriilor de hotărîri irevocabile prevăzute de art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, care pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție.

În aceste împrejurări, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității recursului în anulare declarat de V.Podoleac, din motiv că încheierea în cauză nu poate fi contestată cu recurs în anulare.

10. În conformitate cu prevederile art.432, 452, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de Podoleac Vladimir împotriva încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 01 februarie 2013.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la data de 16 octombrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă